

trochu srjete bycz, dokelz je so nasch Wumoznik tak hubenje na Sswjet narodzil. Bethlehem bydzische tedom hodne bylo, so by do Lobokosze teje Helse so sapanyto, kotrez swojemu Sboznikej tak wele Gzesze newopokaze, so by jemu njedze nekajke Mlezki sa Kolebku aby nekajki Sawczk poschczilo. Jeho Kolebka je najpredy teje lubeje Maczerje Klin, potom Zlob a krunjaze Korto. Tak budze to Džeczatko kolebane. Nochze ta boha Medzelnicza so Symy namrjecz, da moze so se swojim Mantelom a druhimi hubenymi Wjezami, schtoz je sobu mjela, pschifrycz, pschetoz tudy nichto neje, fiz by Maczeri aby Džeszju njeschto poschczit, jimaj sluzit, aby stym najmenschim wohn pomhat.

Si na tebe, ty zadlawe Bethlehem! fiz so ty tak twerdze a nesmjelnje pscheczimo twojemu Sboznikej wopokasujesch, so jemu teztu najmenychu Ssluzbu newopokazesch, schaf by ty jo ljepe sasluzilo dyzli Sodom re. so by Schwabel a Wohen s Nebes delje padat a tebe s Grunta wutupit. Pschetoz dy by runje ta Knezna Marija jena Proscherka, aby so ja tak prajicz smjem, jena neczesna Zona byla, kotraz by swoju Gzesz s hubila, da dyrbjat jedyn tola we tajkej Musy a Gzafu ji k Ssluzbi hotowy a pokhileny bycz, aby tola to Džeczatko tak hubenje pola Skotu newostajicz. Ale steho niczo nebudze, to Džeczatko dyrbi do Peluschkow sawalene a do Zloba polozene bycz, so by wono tola njedze wostalo a na Semi swoju Gzesz mjelo. Tak dyrbi ton Knes na Semi hobrjewsaty bycz, dyz tu Kwilu czi drusy pscheczineju, zeru, a wulki Hofart czerja srjanymi Draštami a s krasnymi Khejzami.

II. So smy wot prjeneje Schtuki teje Historije prajili, kotraz nam tehodla prjotk rjizana je, so bychmy wuknuli to Snamjo s Wutrobu sapschijecz, kak so nasch luby Knes Jesus tak hubenje do Sswjeta je na-

rodzil, a to nidy nesabycz, dokelz wošebi we tym jandzelskim Prjedowanju slyschimy, so je so nam k Wjepschemu stalo. Pschetoz tudy widzimy my ton wošofi a dziwny Skutf Bozi, so je teje hubeneje czlowsteje Schlachty dla swojemu jeniczkemu narodzenemu Ssynnej czlowsku Naturu horjewfacz a so wjer-ny Gzlowek narodzicz dat, so by won schitku naschu Sslabosz, Hubenosz, haj tezt nasche Rjechi (tola bes hegen Rjecha) na so wsat, a so k Woporej sa nje dat, so bychmy nawukli, sa tajku wošebnu Dobrotu so jemu dzakowacz a jeho kwalicz, so smy my khudzi a hubeni, haj satamani Gzlowekojo dženša ktajkej Gzeszi pschischli, so my jene Gzjelo a Krej stym Ssynom Bozim sczineni smy. Pschetoz ton wjeczny Ssyn teho wjeczneho Wotza, psches kotrehoz Nebjo a Semja sniczeho je sczinena, ton je, kajz slyschimy, Gzlowek so narodzil a na Sswjet pschischol, jako my, jeno so je so snim bewschitkeho Rjecha stalo. Tehodla mozemy so njetko kwalicz, so so Boh nasch Bratr, haj nasche Gzjelo a Krej sczinit je. Tajka wulka Gzesz neje so tym Jandzelam, ale nam Gzlowekam stala. A hacz runje czi Jandzeljo krasnišche Stworjenja su, dyzli my, da je nas Boh tola wjazy a bole czechit, a so knam wjazy pschiblizowat, hacz k Jandzelam, dokelz so neje Jandzel, ale Gzlowek sczinit.

Dy bychy Gzlowekojo to prawje wopomnili a s Wutrobu prawje wjericz moli, da dyrbjata nam wjeszje tajka newurefnena Nada a Dobrota nascheho lubeho Boha a Knesa wulku, wošofu Weselosz naczinicz, a nas ktemu nucicz, so bychmy so Bohu sa nju s Wutrobu dzakowali, jeho lubowali a so radzi po jeho Woli sadzerzeli.

We Podjanstwi budze jena Historija powedana: So we jenym Gzafu ton Gzert do Zyrkwje na Wschu pschischol je, a jako we tym Posnaczu teje Kcheszjanskeje Wjery